

Internationale Overeenkomst, op 10 juli 1967 te Parijs tot stand gekomen, inzake de procedure voor de vaststelling van tarieven voor geregelde luchtdiensten

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 22 augustus 1968.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 23 september 1968.

's-Gravenhage, 12 augustus 1968.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands, van de op 10 juli 1967 te Parijs tot stand gekomen Internationale Overeenkomst inzake de procedure voor de vaststelling van tarieven voor geregelde luchtdiensten (*Trb.* 1968, 79)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voorshands alleen voor Nederland gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, hogergenoemde stukken op 22 augustus 1968 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. A. BAKKER.

Toelichtende nota

In bilaterale luchtvaartovereenkomsten, zoals die door het Koninkrijk der Nederlanden en andere landen worden gesloten, komt vrijwel altijd een artikel voor, dat bepaalt op welke wijze de tarieven tot stand komen, die zullen gelden voor de in die overeenkomsten voorziene regelmatige diensten.

De bewoordingen waarin die artikelen zijn vervat en de procedures die daarin worden vastgelegd, lopen echter van geval tot geval nogal uiteen.

Ten einde een grotere uniformiteit in die procedure te bereiken is door de Europese Burgerluchtvaart Conferentie (E.C.A.C.) het initiatief ontwikkeld om bij multilaterale overeenkomst één regeling terzake vast te stellen, welke voor de landen die bij de multilaterale overeenkomst partij zijn òf in de plaats treedt van de tarievenclausule welke mocht voorkomen in de tussen die partijen bestaande bilaterale luchtvaartovereenkomst, òf zal gelden in de gevallen, dat tussen die partijen geen bilaterale luchtvaartovereenkomst bestaat, òf, indien deze wel bestaat, geen tarievenclausule bevat.

Dit initiatief resulteerde in de onderhavige overeenkomst, welke tijdens de zesde zitting van de E.C.A.C. te Straatsburg (26 juni–7 juli 1967) tot stand kwam.

De tarievenclausule zelf is neergelegd in *artikel 2*. Het *eerste lid* van dat artikel bepaalt, dat onder het begrip tarief niet alleen de vervoersprijs zal worden verstaan, doch ook de daarbij behorende voorwaarden. Aangezien de vergoeding voor luchtpost een zuiver postale aangelegenheid is, zijn de tarieven voor het vervoer van post van de werking van de tarievenclausule uitgesloten.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Het bepaalde in de *leden 2 en 3* wijkt niet af van de in de bilaterale overeenkomsten gangbare bepalingen. In *lid 4* is de termijn waarop de door de luchtvaartmaatschappijen ontwikkelde tarieven aan de luchtvaartautoriteiten ter goedkeuring moeten worden aangeboden, gesteld op negentig dagen. In vele bilaterale overeenkomsten is deze termijn op slechts dertig dagen gesteld, hetgeen bij eventuele bezwaren tegen de door de luchtvaartmaatschappijen voorgestelde tarieven die maatschappijen in een onaangename tijdnood kan brengen. De thans langer gestelde termijn beoogt in deze moeilijkheid te voorzien.

Lid 5 laat de mogelijkheid open, dat de goedkeuring van de tarieven stilzwijgend gebeurt. Daardoor worden enerzijds de landen niet gedwongen in ieder afzonderlijk geval hun goedkeuring met zoveel woorden te geven en verkrijgen anderzijds de luchtvaartmaatschappijen zekerheid, dat zij de door hen in diende tarieven na het verstrijken van de voor het uiten van bezwaren gestelde termijn ook werkelijk als goedgekeurd kunnen beschouwen.

Lid 6 voorziet in de mogelijke vaststelling van tarieven door de overheden, wanneer de luchtvaartmaatschappijen niet tot overeenstemming hebben kunnen komen of wanneer de luchtvaartautoriteiten van één land de voorgestelde tarieven hebben afgewezen. Nieuw is in deze bepaling, dat de overheden in hun geschil de luchtvaartautoriteiten van een derde land kunnen betrekken. Dit accentueert duidelijk het multilaterale karakter van de vaststelling van tarieven.

De laatste zin van *lid 8* beoogt te voorkomen, dat een nieuwe ontwikkeling in de tarieven tot in lengte van tijd door een bepaald land zou kunnen worden tegenhouden.

Artikel 3 biedt een facultatieve procedure voor het beslechten van geschillen welke tussen de partijen mochten rijzen bij hun optreden in het vaststellen van tarieven op grond van *artikel 2, lid 7*.

Artikel 4 daarentegen voorziet in een verplichte procedure in geval van een geschil m.b.t. interpretatie en toepassing van de onderhavige overeenkomst.

De strekking van de overeenkomst is, een zo groot mogelijke uniformiteit op het stuk van de vaststelling van tarieven tot stand te brengen. De mogelijkheid van toepassing van de overeenkomst is derhalve niet uitsluitend beperkt tot die landen, welke bij de E.C.A.C. zijn aangesloten. Met de bedoeling, tot een meer universele toepassing te komen, is in *artikel 8* voorzien in de mogelijkheid van toetreding door alle staten, die lid zijn van de Verenigde Naties of van haar gespecialiseerde organisaties.

De regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen hebben te kennen gegeven, de medegelding van de onderhavige overeenkomst voorshands niet wenselijk te achten. Weliswaar voorziet de overeenkomst niet in de mogelijkheid van een beperking van de territoriale gelding, doch de onderhandelende staten legden in de notulen der onderhandelingen vast, dat het niet de bedoeling is de afwezigheid van een territoriale clause in die zin te interpreteren, dat voor samengestelde staten de mogelijkheid wordt uitgesloten de overeenkomst voor een deel van hun grondgebied van toepassing te verklaren.

De Regering is voornemens bij de bekrachtiging de gelding der overeenkomst uitsluitend tot het Rijk in Europa te beperken.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
M. J. KEYZER.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
H. J. DE KOSTER.